

Sygn. akt **XXVII Ca 3661/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Kiper (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Ślebzak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt II C 2777/15

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I oddala powództwo a w punkcie II zasądza od S. K. na rzecz (...) S.A. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- zasądza od S. K. na rzecz (...) S.A. kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

SSO Ewa Kiper

Sygn. akt **XXVII Ca 3661/16**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 lipca 2015 r. S. K. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za opóźniony lot, a także o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 27 lipca 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 22 marca 2016 r. **Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 726 zł tytułem kosztów procesu.**

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1. art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach;
2. art. 778 k.c. w zw. z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania za obydwie instancje wg norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Przede wszystkim należy wskazać, iż w dniu 17 marca 2017 r. Sąd Najwyższy rozstrzygając pytanie prawne zadane przez Sąd Okręgowy w Warszawie podjął uchwałę, stwierdzając, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 KC” (vide: uchwała SN z dn. 17 marca 2017 r., sygn. akt III CZP 111/16).

W świetle powyższego, podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie przez powódkę uznać należało za zasadny. Tym samym, na uwzględnienie zasługiwały również zarzuty apelacyjne sprowadzające się do naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa materialnego dotyczącego przedawnienia się roszczeń z tytułu opóźnionego lotu.

Powód dochodził odszkodowania za opóźnienie lotu, który miał miejsce w dniu 11 listopada 2013 r. Natomiast, z powództwem o jego zasądzenie wystąpił dopiero w dniu 6 lipca 2015 r., a zatem po upływie roku i 9 miesięcy. Mając na uwadze, że roszczenia tego rodzaju ulegają przedawnieniu stosownie do regulacji art. 778 k.c. z upływem roku od dnia wykonania przewozu, roszczenie nie mogło zostać uwzględnione z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. dokonał zmiany zaskarżonego orzeczenia, poprzez oddalenie powództwa w całości.

W przedmiocie kosztów postępowania, zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy określoną w art. 98

§ 1 i 3 k.p.c.

Koszty te w pierwszej instancji obejmowały wynagrodzenie ustanowionego w sprawie zawodowego pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (600 zł).

Z kolei, koszty postępowania w instancji odwoławczej obejmowały opłatę od apelacji (100 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 3 w zw.

z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia apelacji ($1\ 200\ \text{zł} \times 50\% = 600\ \text{zł}$).

SSO Ewa Kiper